

Snímek ČTK

Czech Open

Velký mezinárodní turnaj CZECH OPEN

Jen skutečně velmi apatičtí Pražané by si mohli nevšimnout, jak každý rok v pozdním létě zaplaví hlavní město skupiny sportovců v barevných dresech a klubových mikinách. Na zádech si nosí vaky s umělohmotnými hokejkami a mnohdy se zdá, že jejich zástupy neberou konce. V té době se v Praze už deset let koná obrovský mezinárodní turnaj Czech Open, jehož se účastní desítky týmů z celého světa (letos z 18 zemí). Hraje se ve čtyřech kategoriích: ELITE muži, muži B, ženy a junioři.

V letošním finále si obhájce titulu, švédský tým Pixbo Wallenstam IBK, poradil s finským výběrem Finnsta IBK. Bronzovou medaili si odvezli čeští florbalisté z Havířova.

Internetové stránky Czech Open 2002 najdete na www.czechopen.cz

Florbal na internetu

- Česká florbalová unie: <http://www.cfbu.cz>
- Mezinárodní florbalová federace: <http://www.floorball.org>
- Florbal CZ: <http://www.florbal.cz/>
- Mistrovství světa 2002 v Helsinkách: <http://www.salibandy.net/wfc2002/index.phtml>

Florbal

Před osmnácti lety vyrazili studenti pražské Vysoké školy ekonomické do Helsinek. Když jejich tamní kolegové pak v rámci klasického výměnného zájezdu přijeli do Prahy, přivezli s sebou něco, co v tehdejší Československu asi žádný běžný smrtelník neměl – florbalovou hokejku.

A tak se v tělocvičně VŠE konalo historicky první utkání Československo – Finsko. Jak dopadlo, to už si dnes pamatují zřejmě jen přímí účastníci. Důležité ale je, že florbal zapustil v našich končinách pevné kořeny. Ligové soutěže na všech úrovních dnes hraje více než pět stovek týmů, hrají ho muži i ženy, v mezinárodní konkurenci si čeští reprezentanti vedou nadmíru dobře. Skvěle se florbalu daří na školách – od základních až po vysoké.

Populární sport

Florbal je sport, který se inspiroval hokejem. Na rozdíl od něj se ale nehraje na ledě, a tak jsou náklady na vybavení minimální. Může ho hrát skutečně každý. Stačí vlastně jen ta „hokejka“.

Florbal je halový sport. Nastupují proti sobě dva týmy

o šesti hráčích (pět plus brankář), přičemž na soupisce ligového utkání může mít družstvo maximálně dvacet jmen. Hraje se 3x20 minut, mezi třetinami je vždy desetiminutová přestávka. Cíl je jednoduchý: vstřelit gól do soupeřovy branky. Když utkání skončí nerozhodně, může se prodlužovat, případně dojde na trestné střelení. Během zápasu má každý tým nárok na jeden třicetivteřinový oddechový čas. Standardní hřiště měří 20x40 metrů, v toleranci jsou plus mínus dva metry na každé straně. Gólman nesmí používat hokejku a musí mít masku. Počet střídání není omezen.

Chcete-li začít hrát, stačí vám dobré halové boty, hokejka (dá se pořídit za 300 korun stejně dobře jako za 3000) a pár míčků. Ligová hráči musí mít stulpný, ale pro začátek stačí chrániče na kolena, které používají např. volejbalisté.

Ze Skandinávie do Švýcarska a zpět

První náznaky hry podobné florbalu se objevily v Severní Americe. Opravdový domov je však ve Skandinávii.

Innebandy a Saalibandy – švédský a finský název pro florbal. Ve Skandinávii se stal vedle hokeje jedním z nejpobulárnějších sportů, severské národy si pravidelně odvažují medaile z mezinárodních šampionátů.

Už v roce 1986 založily Švédsko, Finsko a Švýcarsko Mezinárodní florbalovou federaci (IFF). V poslední jmenované zemi se hrál původně tzv. uni-hockey, při němž mohl brankář používat hokejku, ale postupně se z něj stal florbal ve své klasické podobě. Mimochodem, Švýcarsko má neuvěřitelně širokou hráčskou základnu.

Během let tu – snad kvůli nedostatku velkých hal – vznikl tzv. kleinfield, což je florbal tři na tři (plus brankáři) na menším hřišti. Kleinfield hrají týmy skoro ve všech nižších švýcarských soutěžích. A konec konců – co jiného se hraje třeba na českých středních školách?

V roce 1992 se konal první kongres IFF v Curychu, o rok později se členem stala Česká republika. Tady je třeba se na chvíli vrátit k mladým ekonomům a jejich školní tělocvičně. Finští vysokoškoláci se vrátili do Helsinek, ale florbalové náčiní tu nechali.

A tak se hrálo. Jenže za rok bylo po hokejkách. Nadšenci čekali až do roku 1991, kdy jedna cestovní kancelář dovezla vybavení ze Švédska. Následující léto do Jaroměře přijeli na soustředění hráči uni-hockeye ze Švýcarska a potom už nabral rozvoj florbalu neuvěřitelných obrátek.

Vznikla Česká florbalová unie (ČFBU), v roce 1994 se hrál první ročník české ligy, která je dnes rozvětvena do několika výkonnostních úrovní v tradičních věkových kategoriích (od žáků až po seniory). A když čeští reprezentanti letos na mistrovství světa jen těsně nestačili v utkání o bronz na Švýcarsko, dokázali, jak obrovská je síla českého florbalu. Jen pro úplnost: titul si odvezli Švédové, stříbro Finové. ●

Adéla Poláková

Magazín Hospodářských novin ● Šéfredaktor listu: Roman Gallo ● Vedení magazínu: Libor Ševčík, Jan Pergler ● Artdirector: Jiří Bušek
Redakce: Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, e-mail: in.hn@economia.cz, telefon: 233 07 31 18 ● Příjem inzerce: Inzertní oddělení Economia a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, telefon: 233 07 17 82, fax: 233 07 27 20 ● Tisk: Moraviapress, a. s., Břeclav ● Samostatně neprodejný